

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do skutecznego zaskarżenia, jak przewidziano w art. 47 karty.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2018 r. – Aquino i in. / Parlament

(Sprawa T-402/18)

(2018/C 364/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Roberto Aquino (Bruksela, Belgia) i 30 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności niniejszej skargi;
- w konsekwencji:
 - stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 2 lipca 2018 r. dotyczącej zażądania tłumaczy konferencyjnych na dzień 3 lipca 2018 r. oraz przyszłych decyzji dotyczących zażądania tłumaczy konferencyjnych na dni 4, 5, 10 i 11 lipca 2018 r.;
 - zasądzenie od strony pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę szacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 1 000 EUR na jednego skarżącego;
 - obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty, które są w istocie identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-401/18, SFIE-PE/Parlament, lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2018 r. – RATP / Komisja

(Sprawa T-422/18)

(2018/C 364/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie autonome des transports parisiens (RATP) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery, P. Delelis i C. Lavin, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności decyzji Komisji z dnia 5 marca 2018 r. o udzieleniu dostępu do dokumentów objętych wnioskiem o udzielenie dostępu do dokumentów o sygnaturze GestDem 2017/7530, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji; oraz

— w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43) oraz art. 5 ust. 3 lit. b) i art. 5 ust. 6 sekcji dotyczącej przepisów wykonawczych do rozporządzenia nr 1049/2001 kodeksu dobrego postępowania Komisji załączonego do jej regulaminu wewnętrznego [C(2000) 3614 (Dz.U. 2000, L 308, s. 26)], w zakresie w jakim Komisja nie miała żadnych uprawnień do przekazywania spornych dokumentów bez uprzedniego poinformowania strony skarżącej.
2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji ustanowionej art. 41 ust. 1 Karty praw podstawowych, ciążącego na niej obowiązku należytej staranności, w znaczeniu nadanym przez stosowne orzecznictwo oraz naruszenia tym samym celu rozporządzenia nr 1049/2001, którym jest zgodnie z brzmieniem jego art. 1 lit. c) „promowanie dobrych praktyk administracyjnych w odniesieniu do dostępu do dokumentów”.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, w zakresie w jakim odmówiła ona zastosowania wyjątków, na które mogła powołać się strona skarżąca. Zarzut ten dzieli się na trzy części:
 - część pierwsza, dotycząca naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, w zakresie w jakim celowo odmówiła ona zastosowania ogólnego domniemania poufności znajdującego zastosowanie do dokumentów;
 - część druga, dotycząca naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001, w zakresie w jakim celowo odmówiła ona uwzględnienia ingerencji w postępowania sądowe, o skuteczności których zdecydowało przekazanie dokumentów;
 - część trzecia, dotycząca naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 oraz art. 8 Konwencji o ochronie praw człowieka, art. 7 Karty praw podstawowych oraz art. 339 TFUE, w zakresie w jakim nie uwzględniła ona interesów handlowych, finansowych i strategicznych strony skarżącej.
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia przez Komisję art. 4 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U.2001, L 8, s. 1), w zakresie w jakim odmówiła ona utajnienia tożsamości osoby fizycznej, będącej autorem dokumentów, będących przedmiotem sporu.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia przez Komisję obowiązku uzasadnienia, który spoczywa na niej na mocy art. 296 TFUE, w zakresie w jakim nie poinformowała ona strony skarżącej w żaden sposób – ani przed, ani po dokonaniu wysyłki dokumentów – o przyczynach, które uzasadniały jej zamiar wysłania wymienionych dokumentów.

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – Tilly-Sabco / Komisja

(Sprawa T-437/18)

(2018/C 364/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francja) (przedstawiciele: adwokaci R. Milchior i S. Charbonnel)